

2) Czy art. 450c ust. 2 rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, dodany przez art. 1 pkt 53 rozporządzenia (WE) nr 2787/2000 należy interpretować w ten sposób, że gwarant, który po tym jak w okresie trzech lat od przyjęcia zgłoszenia otrzymał powiadomienie w rozumieniu art. 450c ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2454/93, otrzymuje powiadomienie zawierające inne kwoty aniżeli te, do których zapłaty zostaje później wezwany, jest zwolniony ze swoich zobowiązań?

⁽¹⁾ Dz.U. L 253, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 330, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 7 kwietnia 2011 r. — Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens i in. przeciwko Hendrikusowi Cornelisowi Kortekaasowi i in., inny uczestnik: Ageas N.V., dawniej Fortis N.V.

(Sprawa C-170/11)

(2011/C 179/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens
Gilbert Georges Henri Mittler
Jean Paul Francois Caroline Votron

Strony pozwane: Hendrikus Cornelis Kortekaas
Kortekaas Entertainment Marketing B.V.
Kortekaas Pensioen B.V.
Dirk Robbard De Kat
Johannes Hendrikus Visch
Euphemia Joanna Bökkerink
Laminco GLD N-A

Inny uczestnik: Ageas N.V., dawniej Fortis N.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie nr 1206/2001 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 1 ust. 1 należy interpretować w ten sposób, że sąd, który

zamierza przesłuchać świadka zamieszkałego w innym państwie członkowskim, dla tej formy przeprowadzenia dowodów zawsze musi skorzystać z postępowania ustanowionego przez rzeczony rozporządzenie, czy też jest uprawniony do skorzystania z postępowania przewidzianego w jego własnym krajowym prawie procesowym, jak wezwanie świadka przed ów sąd?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-178/11)

(2011/C 179/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie sporządzając strategicznych map hałasu dotyczących głównych dróg i aglomeracji wskazanych przez Maltę w sprawozdaniu sporządzonym zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2002/49/WE ⁽¹⁾ oraz nie udostępniając ich społeczeństwu i nie rozpowszechniając ich, a także nie przekazując Komisji danych ze strategicznych map hałasu, Malta uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 7 ust. 1 akapit drugi, art. 9 ust. 1 art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku oraz

— obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie ze sprawozdaniem złożonym przez Maltę w 2006 r. na podstawie art. 7 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2002/49/WE, znajduje ona zastosowanie do jednej aglomeracji i 43 głównych dróg znajdujących się na terytorium Malty. Wynika stąd, że strategiczne mapy hałasu dotyczące wspomnianej aglomeracji, jak również głównych dróg winny być zostać sporządzone do dnia 30 czerwca 2007 r. oraz zostać udostępnione społeczeństwu i rozpowszechnione. Ponadto dane ze strategicznych map hałasu oraz streszczenia lokalnych planów działania winny być zostać przekazane Komisji do dnia 30 grudnia 2007 r.

Do dnia dzisiejszego, skutkiem wewnętrznych przeszkód dotyczących krajowych postępowań przetargowych, Malta nie spełniła swych zobowiązań w zakresie sporządzenia strategicznych map hałasu dla wspomnianej aglomeracji i głównych dróg, nie udostępniła tych map społeczeństwu oraz nie przekazała odpowiednich danych Komisji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku Dz.U. L 189, s. 12

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 17 lutego 2011 r. w sprawie T-122/09, Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd, Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 26 kwietnia 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-195/11 P)

(2011/C 179/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, H. van Vliet, pełnomocnicy)

Inni uczestnicy postępowania: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd, Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku;
- obciążenie skarżących kosztami poniesionymi przez Komisję w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Punkt 1 sentencji zaskarżonego orzeczenia stwierdza nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1355/2008 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd i Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd. (zwanymi dalej „skarżącymi”), w całości uchylając w ten sposób nałożone cło antydumpingowe, co prowadzi do zerowej stawki cła antydumpingowego na przywozy skarżących.

Komisja twierdzi, że w całości uchylając cło Sąd orzekł ultra petita, mimo iż same skarżące przyznają, że wnioskowane przez nich dostosowanie prowadziłyby jedynie do obniżenia cła antydumpingowego nałożonego na ich produkty.

Zatem zdaniem Komisji sentencja zaskarżonego wyroku narusza art. 264 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 254 akapit szósty TFUE, oraz zasadę proporcjonalności. Stwierdzenie nieważności całego rozporządzenia w zakresie w jakim dotyczy skarżących jest nieproporcjonalne w stosunku do jedynej podstawy nieważności, która została przyjęta przez Sąd. Jest ono zatem ultra petita.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 350, s. 35).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 17 lutego 2011 r. w sprawie T-10/09 Formula One Licensing BV przeciwko Urzęd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Global Sports Media Ltd, wniesione w dniu 27 kwietnia 2011 r. przez Formula One Licensing BV

(Sprawa C-196/11 P)

(2011/C 179/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Formula One Licensing BV (przedstawiciele: K. Sandberg, B. Klingberg, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Global Sports Media Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie podnoszonego przez wnoszącą odwołanie żądania stwierdzenia nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 października 2008 r. w sprawie R 7/2008-1 lub ewentualnie przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpatrzenia; oraz
- nakazanie OHIM i interwenienta pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez wnoszącego odwołanie zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi naruszenie prawa Unii w wyniku błędnego zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ (obecnie rozporządzenia nr 207/09) oraz art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94, przywołując na poparcie tego twierdzenia następujące argumenty:

- 1) Sąd naruszył art. 8 ust. b) rozporządzenia nr 40/94 w następującym zakresie